

15, 0, 2

Pet nedelj,

posvečenih

petim ranam sv. Frančiška.

Peti nespremenjeni natis.

Založil III. red.

Tiskal J. Krajec nasl. v Rudolfovem 1906.

N 2016/4938

V natis te knjižice je dovolilo visokočastito ljubljansko
knezoškofijstvo 16. marcija 1888, št. 385, in prečastito redovno
predstojništvo 21. marcija 1888, št. 261.

UVOD.

Ko se je življenje sv. Frančiška Asiškega bližalo koncu, poslavlil je Bog tega svetnika na prečuden način. Vtisnil mu je namreč rane Jezusa Kristusa.

Najbolj priljubljena je bila sv. Frančišku samota na gori Alverniji v Toskani. Dve leti pred svojo smertjo je sv. Frančišek na tej gori ravno pričel štiridesdanski post na čast sv. Mihaelu nadangelju. Bolj kot drugokrat je bil vtopen v sveto premišljevanje in nenavadno je občutil darove čeznaturnih nagibov. Po serafinskih perutih ljubezni dvigal se je njegov duh k Bogu in v milem sočutji s terpečim Jezusom spojila se je takorekoč Frančiškova duša s križano ljubeznijo. Bilo je okrog praznika povišanja sv. Križa, ko je sv. Frančišek v jutru, molil. Naenkrat se mu prikaže „Seraf“, angelj božji, s šesterimi svetlimi perutmi, izmed katerih

sti pokrivali dve glavo, dve spodnje truplo „Križanega“, dve pa sti bili razpeti kakor za letanje. Vsa gora je razsvetljena. Frančišek gleda podobo „Križanega“, v katerem spozna samega Gospoda Jezusa Kristusa. Prebritka žalost ga obide; in naenkrat občuti na rokah in nogah, kakor tudi na svoji strani tako grozovite bolečine, kakor da bi mu bil kdo sè žebli prebodel roke in noge, sè sulico pa stran. Ko je zginila prikazen, gorelo je serce njegovo vnete ljubezni do „Križanega“. Njegove roke in noge so bile prebodene ravno v sredi sè žebli. Pri žeblih zgoraj so bile videti okrogle, černe glavice; na nasprotnih straneh pa so se skozi meso pokazali žebli z ojstrimi konci, ki so bili zakrivljeni. Desna stran je bila kakor sè sulico prebodena, in kri je tekla pogosto iz nje.

Ta čudež je poterdila sv. Cerkev ter določila 17. dan meseca septembra kot praznik vtisnenja ran sv. Frančišku.

Pet serafinskih nedelj s popolnimi odpustki.

Papež Leon XIII., sami ud in ponos tretjega reda sv. Frančiška, da bi češčenje sv. Frančiška še bolj pospešili, obdarili so petnedeljsko pobožnost k ranam sv. Frančiška Serafinskega s popolnimi odpustki (21. nov. 1885) na tak način, kaker je šestnedeljska pobožnost svetega Alojzija.

Vsi pravoverni kristijani, ki opravljajo pobožnost na čast peterim ranam sv. Frančiška ali pet nedelj pred praznikom ali po prazniku peterih ran sv. Frančiška, (praznik obhajamo 17. septembra) ali katerih koli pet nedelj zaporedoma v letu, dobé lahko vsako teh nedelj popolen odpustek.

Pogoji za te odpustke pa so sledeči:

1. Pobožnost se mora opraviti pet nedelj zaporedoma.

2. Ta petnedeljska pobožnost je dovoljena samo enkrat in ne večkrat na leto; odbere si jo pa vsak, keder hoče.

3. Mora vsakokrat opraviti vredno sv. spoved in prejeti sv. obhajilo.

4. Mora obiskati kako cerkev ali očitno kapelo. (To obiskovanje že velja, če greš k sv. maši in opraviš ondi omenjeno pobožnost).

5. Molatev na papežev namen (vsaj pet očenašev, češčenamarij, čast bodi Bogu).

6. Treba je tudi premišljevati ali opravljati ustmeno molitev ali kake druge pobožnosti na čast peterim ranam sv. Frančiška. Da bi se tedaj dosegel ta namen, podajamo v tej knjižici vsem udom tretjega reda neketera premišljevanja in molitvice. Ker je večina udov dozdej ženskega spola, imeli smo pred očmi posebno le-té, pa tudi možki najdejo v v knjigi dovolj dušne hrane za to pobožnost.

Perva nedelja.

Skерб za lastno dušo.

Iščite najpoprej božjega kraljestva in njegove pravice, in vse drugo vam bo priverženo. *Mat. 6, 33.*

Komu ni znano, da je sv. Frančišek Serafinski zapustil očeta in mater, svojo bogato dedščino in — vse posvetno? Živeti je hotel samo za Boga in iskati odslej le kraljestva njegovega.

Jezus Kristus je rekel Marti: „Marta, Marta, skerbna si in veliko si prizadevaš; pa le eno je potrebno.“ Keterso pa je tisto edino potrebno? Tisto edino potrebno je, da tukaj na zemlji Boga zmirom bolj in bolj

spoznavaš, ljubiš in častiš, tako svojo dušo rešiš in se tam vekomaj zato veseliš.

1. Premisli pač dobro in večkrat, da skerb za zveličanje svoje duše mora biti vedno tvoja prva in najimenitniša skerb. Premišljuj pogosto, kerščanska duša, da nisi zato na svetu, da bi dobro jedla in pila, kratkočasila se ali še celo z grehom žalila Boga; ampak edino zato si tukaj, da bi se že v tem življenju posvetila, tam se pa večno zveličala. „Kaj ti pomaga, če ves svet pridobiš, svojo dušo pa pogubiš?“

Kè bi mogel zdaj pred tvoje oči poklicati vse kralje in cesarje, učenjake in modrijane, ki so že zdavnaj vmerli, vprašati bi jih hotel v pričo tebe takole: Povejte nam, kaj vam pomaga vaša nekedanja visokost, bogastvo, čast, učenost, ako pa niste znali zveličati svoje duše? Hotel bi vprašati tudi vse grešnike, ki so že zdavnej zapustili svet: Povejte nam, kaj vam pomaga zdaj vaš greh, s katerim ste Boga tako hudo žalili? Kaj vam pomagajo zdaj nekedanje vaše grešne zveze in ljubezni, kaj vaše družčine in plesi, kaj vam pomaga nekedanja razuzdanost in nečistost, kaj lepa obleka, kaj nezmernost, kaj grešno prilizovanje, kaj vse krivice, kletvine itd.? In ravno ž njimi ste zapravili večno srečo! Oh, prepozno je zanje to vprašanje! Vender, ako bi jim bilo pripuščeno odgovarjati,

odgovarjali bi nam iz večnosti tako-le: Nič nam ne koristi to, da smo bili na svetu visoki, da se je nas vse balo in pred nami trepetalo; nič to, da smo bili učeni, češčeni, bogati; nič nam ne pomaga, da smo vživali na zemlji meseno slast. Vse je minulo, vse zginilo — le greh je ostal in sedaj — večna kazen zanj. O, ako bi bili imeli več duš, rešili bi vsaj eno; pa imeli smo eno samo in še to smo zgubili. Ali, ako bi bili mi zgubili svojo dušo le za toliko let, kolikor je zvezd na nebu, bilo bi vendar enkrat pogubljenja konec; ali sedaj — zgubili smo svojo dušo na večno!

2. Skerb, da svojo dušo izveličaš, bodi pa drugič tvoja edina skerb! Vse drugo hoče Bog sam prevzeti, samo to nalaga tebi. „Bog te je vstvaril brez tebe, ne bo te pa zveličal brez tebe,“ uči sv. Avguštin. Pri vseh drugih skerbeh ne veš, ali boš vžival njih sad sam, ali ga bodo vživali drugi. Ti orješ, seješ, kupčuješ, zidaš itd.; pa drugi bodo morebiti želi, se tvojega denarja veselili, v tvoji hiši stanovali. Le kar zadeva tvoje dušno zveličanje, to boš sam žel, kar seješ, sam vžival, kar pripravljaš. „Kar človek seje, to bo tudi žel; kedor seje v mesu, žel bo od mesa večno pogubljenje; kedor pa seje v duhu, žel bo od duha večno življenje.“

Tvoja skerb zveličati se, je tvoja edina skerb tudi zato, ker je ne moreš nikomur drugemu izročiti. Neketera opravila morejo namestu tebe poskerbeti drugi: za gospodarja dela hlapec, za kralja se vojskuje njegov vojščak; nikomur pa ne moreš prepustiti skerbi za dušo. Te skerbi ne more izročiti mož ženi, ne žena možu, stariši ne otrokom, niti otroci starišem: vsak se bo sam zveličal, ali sam pogubil.

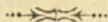
Ali je bila skerb za zveličanje dosihmal tvoja prva, tvoja največja, tvoja edina skerb?

Obžalovanje in terdni sklepi.

Oh, spoznam, ljubi moj Stvarnik, da sem bil doslej v tej skerbi zelo zanikern in mlačen. Mislil in delal sem le za časno, za svet, morda celo za greh; na večno pa sem tako rad pozabil. — Koliko časa sem že potratil, koliko ur, dni, koliko tednov, mescev, morda celo let sem že zapravil, koliko dobrega zamudil!

Sv. Frančiček, ljubi moj varih, ti si svet zapustil, da bi rešil svojo dušo. Ti si vstanovil tretji red, da bi ž njim tudi svet zveličal; tudi jaz sem tako srečen, da živim v njem (če še nisi, hitro vstopi); oj, sprosi mi milost, da bi bil res vreden ud te svete družbe. Ali pa obžalujem vse poprejšnje grehe in za-

mude? Terdno sklenem, odslej zvesto porabiti vsak dan. Vsako jutro, ko se zbudim, hočem misliti na svoj imenitni namen: zveličati svojo dušo. Po tem namenu naj se ravnajo čez dan vse moje misli, želje, besede, dejanja; vse to mora biti brez greha! Zvečer hočem vselej poravnati račun z Bogom in izprašati svojo vest; dan za dnevom hočem prav živeti. Vsak dan mora biti brez prostovoljnega greha. Vsak dan pa hočem vse voljno terpeti ter Bogu darovati in kolikor moč veliko dobrega storiti. Amen.

Druga nedelja.

Ponižnost.

„Jaz sem največji grešnik.“
Sv. Francišek Ser.

„Ako hočeš postaviti visoko poslopje čednosti, misli najpervo na globoko podlago ponižnosti,“ piše sveti Avguštin. „Ponižnost je mati vseh čednosti,“ govori sv. Tomaž Vil. Zato je bil pa tudi sv. Francišek Serafinski tolikanj ponižen, da se je imenoval in tudi imel za največjega grešnika.

Ponižnost pa mora biti trojna; ponižni moramo biti do Boga, ponižni do bližnjega, ponižni sami do sebe.

1. Pomisli, kedo je Bog? — Bog je svetost, vsegamogočnost sama, on je stvarnik vseh reči, on sam je od sebe od vekomaj. In kedo si ti? Ti pa si ubogi črviček na zemlji. Bog pomigne in — po tebi je. Od koga tudi vse imaš? Ali ni od Boga tvoje življenje, tvoje zdravje, tvoje premoženje, tvoje telo, tvoja duša, in vse, kar imaš dobrega na duši in telesu? Vse je le božji dar. Od vsega tega te pa tudi čaka oster odgovor precej po smerti. Vzroka dovolj, da se vedno ponižuješ pred večnim Bogom.

2. Kerščanska duša, bodi ponižna tudi do bližnjega! Ponižna prvič v svojih mislih in sodbah o bližnjem. Ako ga vidiš grešiti, ne sodi ga prehudo, ampak vselej ga izgovarjaj ljubeznjivo tako-le: Morda ni v sercu tolikanj hudo mislil; ni imel toliko spoznanja v tej reči; to je storil le bolj iz nevednosti, slabosti ali naglosti. Skušnjave njegove so bile hude. O, kè bi bila imela jaz toliko skušnjav, še hujši bi bila padla. Zato pa uči Tomaž Kempčan: „Če vidiš bližnjega grešiti, ne zaničuj ga, saj ne veš, koliko časa boš ti ostal brez tega greha.“

Drugič bodi, o kerščanska duša, ponižna do bližnjega tudi po vnanje: v besedi, obnaši in dejanju. O, kolikokrat boš pridobila na ta način dušo svojega bližnjega, ali vsaj vest mu vzbudila prav hudo. — Sveta Terezija je šla nekega dne v špansko mesto Burgos. Na ozkem potu sreča ženo ter jo prosi ponižno, toliko ogniti se jej, da bi mogla mimo nje. — „Poberi se, svetohlinka,“ žena srdito zavpije nad njo, in jo tako silno sune, da svetnica pade in se zraven v potoček zverne. Terezijine spremljevalke so hotele tožiti surovo, hudobno ženo; toda Terezija jim tega ne pripusti, temuč jim ponižno pravi: Zaslužila sem še kaj hujšega.

3. Bodi ponižna, o duša, tudi do sebe, to je, imej se za najslabšo, najnepopolnišo stvar, za grešnico. — Če premišljuješ sama sebe, najdeš dovolj vzrokov za poniževanje: tvoje spočetje je v grehu, tvoje življenje je v nadlogah in bridkostih, tvoja smert gotova. — Koliko milosti ti je dal že Bog, pa si jih zapravila! Koliko si imela lepih priložnosti za dobra dela, pa pustila si jih mimo iti! Kolikokrat si bila Bogu že nezvesta, koliko malih, morda tudi velikih grehov si storila! Za vse to te čaka enkrat oster odgovor.

V poniževanju samega sebe je govoril sv. Francišek tako-le svojim tovarišem: „Ako

bi bil Bog dal najnevrednišemu človeku take in tolike milosti, kakor meni, gotovo bi bil popolniši od mene; in ako bi jaz ne imel teh milosti, gotovo bi bil hudobniši, kakor katerikoli človek na zemlji.“ Če misliš, da si pobožna, tvoja pobožnost ni veliko vredna.

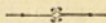
Ponižno naj bo tudi vse tvoje vnanje obnašanje, tvoja hoja, tvoja obleka, tvoja beseda. Nikedar ne bodi, kerščanska duša, ponosna na svoje telo, na obraz, na svoje lase, roke, noge, ali obleko. Pomisli, da čez nekaj let boš jed červov in kedo se bo zmenil za-te? — Vse to je lahko tebi v spotiko, drugim v skušnjava. — „Lepa obleka je zamera božja,“ — pravi neki cerkven, svet mož, — „ker po njej se vlovi veliko duš v pregrešne zanjke.“ — Bila je devica, ki si je dozdevala sama sebi jako lepa, zlasti so ji bile vseč bele njene roke. Spovednik ji dajo za pokoro, naj vselej roke vmivaje izgovarja nasledne besede: „Te moje roke bodo oglodali červi do terdih kosti.“ Ubogala je in postala ponižna.

Če pa hočeš biti v resnici ponižna, prenašaj voljno vsa zaničevanja, veseli se vedno zaničevanja, in želi si celo zaničevanje.

Obžalovanje in sklepi.

Spoznam, o Gospod: Bila sem velikokrat prevzetna do tebe, prevzetna do bližnjega, do očeta, matere, bratov, sester, tovarišic, prevzetna do same sebe; prevzetna v mislih, v sodbah, v govorjenju, v obnašanju, v dejanju. Zdaj vidim pred seboj le greh; le ta je moj, vse dobro pa je tvoje, o Gospod; in še to dobro, kar sem storila, mnogokrat ni bilo veljavno, ker sem bila takrat morda v smertnem grehu, ker je manjkalo dobrega namena.

Spoznam, da sem vredna le toliko, kar veljam pri Bogu. Vem pa tudi, da pri Bogu ima veljavo le ponižno serce. Ker tedaj vem, da je brez ponižnosti nemogoča vsaka čednost, posebno stanovitnost v dobrem, torej prosim tebe, slavni oče sv. Frančišek, sprosi mi od Boga pravo, resnično ponižnost. Amen.

Tretja nedelja.

Pokorščina.

Sv. Frančišek je bil pokoren.

Sv. Frančišek je ustanovil duhovni red; v njem je zapovedana ostra pokorščina duhovnemu glavarju. Imenoval je svoj red: „red

manjših bratov.“ V njem je bil on sam najlepši zgled pokorščine; hotel je biti najmanjši in pokoren vsem.

Pokorščina je zatiranje lastne volje ali terme in izverševanje tega, kar drugi po pravični poti od nas zahtevajo.

Tudi ti, krščanska duša, si dolžna pokorščino pred vsem Bogu in njegovim zapovedim, potem cerkvi, zlasti svojemu spovedniku, starišem, gospodarju in gospodinji. — Pokorščina do Boga in do višjih je vsakemu kristjanu potrebna, Bogu pa najdopadljiviša čednost. To naj ti poterjuje naslednja prikazen.

Star puščavnik je videl, da so v nebesih bili razdeljeni pravični v štiri verste. V prvi versti so bili svetniki, ki so bili v svojih boleznih poterpežljivi ter so Bogu zanje še hvalo dajali. V drugi, višji versti so bili tisti, ki so vboge sprejemali, bolnike obiskavali in bližnjemu skazovali dela vsmiljenja. V tretji versti so bili oni, ki so svet zapustili, šli v puščavo ter živeli ondi prav spokorno. V četrty, najvišji versti pa so bili tisti, kateri so se iz ljubezni do Jezusa odpovedali svoji lastni volji, izročili se popolnoma volji višjih ter živeli v vedni pokorščini. — Začuden pri tem pogledu vpraša puščavnik, zakaj ima pokorščina največje plačilo? In prejel je odgovor: „Zato, ker so vsi drugi delali po lastni volji,

pokorni pa so delali po volji družih in so lastno voljo darovali Bogu.“

Sv. Alfonz Ligvorijan pravi: „Kedor Bogu daruje svoje premoženje, svojo čast, svoje telo, katero s postom kroti in pokori, ta daruje samo en del samega sebe; kedor pa daruje svojo voljo, je daroval vse, kar je imel.“ — In sveti Bernard piše: „Ker je težko zapustiti svojo voljo in služiti volji družega, zato je pa tudi prostovoljna pokorščina najbolj zaslužljiva.“ Alfonz Rodrigvec uči: „Bolj zaslužljivo je slamico pobrati iz pokorščine, kaker iz svoje volje goreče pridigovati, ostro se postiti in bičati se do kervi.“ — Zato je storil sv. Andrej Avelinski obljubo, da se ne bo nikoli ravnal po svoji, marveč vselej po volji višjih.

Od tod uči — Kasijan — izvira ravno nesreča ljudi, ker nočejo biti pokorni, temuč bi radi imeli vse vravnano le po svoji glavi. Ta duša — na primer — je nesrečna zato, ker nima spovednika po svoji, ampak po božji volji; ta je zopet nezadovoljen, ker ne dela tega, kar bi sam rad, ampak mora delati po volji svojih višjih; oni je žalosten, ker nima take službe, kakeršne si želi sam, ampak je v službi, v katero ga je postavil Bog.

Zato vprašam tudi jaz tebe, duša moja: Od kod toliko notranjega nemira, od kod to-

liko hišnega domačega prepira? Odgovor: Od tod, ker manjka prave pokorščine!

O, koliko je otrok, ki si prizadevajo prav veliko za vnanje pobožnosti v cerkvi, doma pa starišem odgovarjajo, jih pikajo z jezikom, jim presekajo vsako besedo, jih prebadajo z očmi, jih zaničujejo z besedo in obnašanjem. Nobenega dela ne znajo več stariši storiti otrokom po godu, celo nobene besede ne več spregovoriti otrokom po volji. Tako daleč je prišlo, da morajo stariši molčati — stariši otrokom biti pokorni. Ali si taka tudi ti?

Kerščanska duša, ali nisi morda tudi ti izmej tistih, ki hodijo radi v cerkev, ko pa pridejo domu, se znašajo nad svojimi stariši? Vedi, da tvoja pobožnost je gola lupina in nima pri Bogu nobene veljave.

In če si svojim starišem tudi pokorna, ali jih pa vbogaš naglo, radovoljno, z veseljem, brez odgovarjanja, — ali jih pa morda poprej razjeziš?

Koliko je prepиров tudi mej brati in sestrami, ker manjka prave pokorščine! — „Jaz mu ne bom molčala, jaz mu ne bom pokoren,“ se sliši navadno po hišah. Ne tako, ne tako, kerščanski otrok!

Koliko razpertij je po hišah tudi od tod, ker ta ali ona oseba hoče iti v cerkev, se v

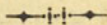
njej predolgo mudi, ko je doma največ dela. Vedi, da je Bogu dopadljivejša tvoja pokorščina, da mu je ljubše, da ostaneš doma in spoluješ voljo družih, kaker če greš v cerkev ob delavnikih, doma pa napraviš prepir. „Jaz hočem pokorščino, ne pa daru,“ govori Gospod Bog.

Če te je Bog postavil v službo, bodi vselej, kerščanska duša, pokorna svojemu gospodarju in gospodinji; ne godernjaj, ne toži, ne jezi se, marveč delaj vse radovoljno, poterpežljivo, z veseljem. Saj si brala, koliko je vredna pokorščina. Sv. Cita, sv. Notburga sta bili dekli, postali sta pa svetnici — po svoji vdani pokorščini. Posnemaj ju tudi ti. Nič pa ni bolj škodljivega, kaker nepokorščina do svojega spovednika; — torej ne ravnaj ničesar po svoji lastni volji.

Obžalovanje in sklepi.

Spoznam vpričo sv. Frančiška, tega lepega zgleda prave pokorščine, da sem bila doslej tolikrat nepokorna svojim starišem, bratom, sestram, gospodarju in gospodinji. Prišlo je iz tega mnogo greha, keterega sem kriva le jaz. Vseh teh bi ne bilo, da nisem tako svojeglavna. In koliko bi bilo zasluženja, zdaj ga pa — ni. Oh, žal mi je, ker vidim, da je bila puhla moja pobožnost; zato pa tudi

sklenem odslej rada in hitro vbogati svoje stariše, nikoli jim ne odgovarjati ali celo pokorščino odreči; celo popraševati nočem: „Zakaj to?“ Tudi do svojih bratov in sester bom mirna in rada jim bom vselej odjenjala. V svoji službi pa se hočem ravno z radovoljno pokorščino zveličati; težje in zaničljivejše ko bo delo, rajše in veselejše ga bom opravila. O sv. Frančišek, zgled pokorščine, sprosi mi k temu sklepu milost od Boga. Amen.

Četerta nedelja.

Čistost.

Sv. Frančišek se valja po ternji, da premaguje skušnjave.

Ni je lepše čednosti na svetu, kaker je čistost. Ona stori človeka angelja in še več. Čistim dušam je pa tudi v nebesih odmenjen prostor najbližje božjemu Jagnjetu. Resnica je pa tudi, da ima ravno ta čednost največ sovražnikov in da se je treba za-njo najbuje vojskovati. Zato tudi beremo v življenju svetega Frančiška Serafinskega, da se je valjal po ternji, svoj život zbadal in pokoril in ravno s tem preganjal skušnjave in gasil poželjivost.

Čistost je potrebna vsakemu človeku po njegovem stanu. Pregrešiš se pa zoper njo z mislimi, željami, besedami, obnašanjem in dejanjem. Greh je pa tudi, če greš v nevarno priložnost, ali ostaneš v nji, ko se je lahko moreš ogniti. — Vedi pa, kerščanska duša, da vse te reči so velik greh, ako jih popolnoma radovoljno in vedoma gojiš.

Če pa slabih misli nisi imela rada, vsaj potem ne, ko si se jih zavedla in nisi dovolila v želje, nisi se takrat pregrešila smertno; pa tudi prav nič nisi grešila, ako si se sè vso odločnostjo vstavljala že pri prvi zavednosti.

Čist mora biti človek do vseh ljudi, vseh stvari in reči, tudi do samega sebe; zakaj tvoje telo je posvečeni tempelj svetega Duha, angelj varih gleda vedno na-te, tudi v temi in samoti. — Če ti, ljuba duša, tvoja vest v katerikoli teh stvari kaj očita, razodeni se odkritoserčno svojemu spovedniku. Gorje tebi, če imaš na vesti zamolčani greh; enkrat te pripravi gotovo v strašno sramoto in večno pogubo.

Da boš pa čista ostala, duša kerščanska, ogibaj se nevarnih priložnosti. Zato si zapomni globoko sledeče reči:

Ne imej nikedar nevarnega znanja z osebami družega spola. Ne jemlji od nikogar darov in ne dajaj jih. Ne smejaj se nikoli drugemu spolu; s tem budiš slabe misli pri družih in zapravljaš svojo sramežljivost. Ni-

kedar se ne prilizuj z obrazom, ne sè smehom, ne z obnašanjem. — Ne hodi sama sè samim; tudi ne sama na delo z nevarno osebo. Pazi tudi, keder se vračaš od dela; skerbi, da boš vedno trezna in v varnem spremstvu. Ne hodi z drugim spolom ne k službi božji, ne od nje domu. — Ne hodi nikoli sama po nevarnih krajih in v nevarnem času, zlasti po noči. Ne spi nikoli zunaj: po odrih, podéh, svislih, ampak vselej pod hišno streho in dobro zaklenjena, najbolje še s kako tovarišico. To velja tudi, če hodiš po svetu ali na delo v svojem kraju. — Ne posedaj z drugim spolom, ne vozi se ž njim; gerdo je in nevarno. Ne hodi nikedar na ponočna dela, ne proso met, ne koruzo slačit, ne ribat repe, ne čut k merliču itd.

Lepo prosi tudi očeta ali gospodarja, naj te nikedar ne dadó na odre tlačit sena, ali na pode (skednje) mlatit žito med nevarne osebe. — V mline naj hodi namestu tebe kedo drugi, če je le mogoče. Če je mogoče, ne srečuj nevarnih oseb; ne postajaj pri njih, ne pogovarjaj se ž njimi; pobesi sramežljivo svoje oči in hitro steci naprej brez vsega odgovora. Ne hodi na plese, ne v kerčme; pa v mladih letih tudi sama ne hodi na žeganja ali na božja pota. Ne oglasi se nikomur po noči. Če je v vaši hiši zá-te nevarna oseba v službi ali na delu, povej hitro očetu ali ma-

teri, da bodo stariši hitro odpravili nevarnost; to si dolžna. — Če je pa zá-te služba nevarna — ali zavoljo domačih ali bližnjih — zapusti službo, ne čakaj pol leta, še manj do Božiča. Če ti je znana dušna nevarnost brata ali sestre, dekle ali hlapca, tovariša ali tovarišice v hiši ali v vasi, če gotovo veš, da živi v grešnem znanju, v vesti si dolžna, da to naznaniš starišem ali gospodarju ali gospodinji v domači ali sosedovi hiši. Sicer ti k grehu molčiš in mu roko deržiš; Boga se boj, ne pa ljudi. — Če te pošljejo stariši ali gospodarji na nevarno delo, prosi jih, naj je izročé komu drugemu in radi te bodo vslišali; če pa moraš iti, priporoči se goreče Bogu, prosi ga za pomoč; kaži ostrost in previdnost, in rešena boš. — Bodi do družega spola vselej ostra in modra v pogledih, v besedi, pa tudi v obnašanju. Ne pusti, da bi se kedo s teboj nespodobno šalil. Smejati se zapeljivcem, bilo bi toliko, kaker privoliti v greh. — V nevarnosti beži kaker egiptovski Jožef, brani se na vso moč in kliče na ves glas na pomoč, kaker nedolžna Suzana, če si tudi v samoti; pa vedi, da je to tvoja ostra dolžnost. — Ne hodi brez potrebe služiti v ptuje, neznane kraje; skerbno poprašuj gospodarjih, če so pošteni, kerščanski, in če ni v tej službi kaj nevarnega za tvojo dušo. Ljubi vedno le tihoto in samoto.

Varuj se prevzetne noše, obleke; — s to svetu ponujaš svojo nedolžnost in sama sebi nastavljaš zanjke. Bodi ponižna v obleki, v hoji in v vsem obnašanju; ponižna pa tudi v sercu; vedi, da le ponižnost je varihinja čistosti. — Bodi zmerna v jedi, trezna v pijači. Varuj svoja ušesa kaj slabega slišati, svoje oči kaj nevarnega videti; po teh si loviš skušnjave. Skerbi pa vedno, da ne boš sama kriva skušnjav. — Moli vsako jutro za dar čistosti, v skušnjavi pa še posebno zdihuj in kliči na pomoč Jezusa in Marijo in prejemaj pogosto sv. zakramente. — Moli rada v ta namen za duše v vicah in časti posebno kako svetnico.

Obžalovanje in sklepi.

Moja vest mi očita, da sem se hudo pregrešila zoper sv. čistost — z očmi, z ušesi, z jezikom, sè smehom, z mislimi, željami in obnašanjem. O, kolikokrat sem bila priliznjena in sem delala drugim skušnjave; kolikokrat sem hodila v nevarne priložnosti in si sama nakopala skušnjave, iz skušnjav pa greh. O, žal mi je za vse to, zato bom odslej molila vsako jutro na čast Materi božji tisto prelepo molitev: „O, Gospa moja“ itd., ali vsaj en Očenaš in Češčenomarijo za dar čistosti, da bi živela čisto čez dan; pa tudi zvečer, da bi bila brez greha po noči. — Vedno bom zmerna

v jedi in pijači. Svoje oči bom krotila, varovala svoja ušesa. Pazila bom na svoje roke, da bodo sramožljive, na svoje noge, da me nikoli ne ponesó v nevarne kraje, ali k nevarnim osebam. — Ljubila bom le tihoto in samoto. Moj obraz mora biti moder in oster; nikoli se ne bom smejala drugemu spolu. Tudi druge duše bom napeljevala k dobremu in jih varovala greha, zlasti v vasi in soseski. Ponižna mora biti moja obleka, moja hoja in vse moje obnašanje. Keder pridejo skušnjave, bom hitro klicala: „Jezus, Marija, pomagajta mi,“ hitro se bom zmislila na smert in sodbo in zginile bodo hude misli, zaterle se grešne želje. Če skušnjava še terpi, zdihovala bom dalje in začela moliti. Vsak mesec najmanj bom prejela sv. obhajilo, — ljubega Jezusa; in on se bo vojskoval zá-me.

Ti pa, sveti Frančišek, premagavec skušnjav, sprosi mi milost, da bi po tvojem zgledu krotila svoje telo tudi jaz ter zmagovala skušnjave. Amen.

(Beri večkrat to, ponudi pa tudi svojim tovarišicam.)

Peta nedelja.

Skерб za dušo bližnjega.

Sv. Frančišek je živel
in delal za svojega bliž-
njega.

Sveti Frančišek je bil res pravi apostol. Da bi vse zveličal in k Bogu pripeljal, je vstanovil tretji red. Hodil je od kraja do kraja, učil in svaril z besedo in sè zgledom. Njegov duh je prešinil kmalu vso Laško in sosedne dežele. Zginila je prejšna mlačnost in nastopila gorečnost. — Kaj ne, taki možje bodo imeli veliko zasluženje pri Bogu?

Glej, tudi ti, kerščanska duša, lahko bližnjemu pomagaš k zveličanju; to si pa tudi dolžna. Pa vprašaš: Kako naj mu torej pomagam? Pazljivo prebiraj! Tako-le:

1. Z lepimi pouki in opomini.

Morda je v vaši hiši ali vasi zanikern posel, v svetih resnicah ves neveden? Poučuj ga! — Tukaj so zopet sirote brez starišev; poučuj in napeljuj jih, kako naj živé za Boga. Imaš tudi v vasi ali fari tovariše, tovarišice, ki živé grešno, hudobno. Posvari jih sama, ali morda po drugi pripravnih osebi; seveda previdno, modro, krotko in ljubeznjivo. —

Nagovarjaj tako zgubljeno dušo, in jo milo prosi, naj gre k spovedi h kakemu modremu, previdnemu spovedniku. So zgubljeni posli po vaseh in soseskah. Taki so posebno vsmiljenja vredni. Prosi jih morda tako-le: Poglej, ljuba tovarišica, ti si sirota, ker moraš terdo služiti, še bolj pa se mi smiliš, ker pogubljaš svojo dušo, zapravljaš in kradeš Bogu leta svoje mladosti. Tukaj imaš vedno hudo vest — pekel, in tam te čaka gotovo tudi pogubljenje. Zapusti tisto osebo, ona s teboj le hudo hoče. Ali boš dala za človeka, obsojenega gnjilobi in trohnobi. svojo dušo, svojega Boga, — sv. nebesa za celo večnost? — O, kako angeljsko veselo si živela poprej, zdaj pa nimaš miru in pokoja noč in dan. Pa zopet bi dobila mirno vest, zopet vesele dni na zemlji, večno srečo pa v nebesih, ako se povrneš k Bogu.

2. Zatiraj in razdiraj grešno znanje, kjerkoli moreš. Naznani kaj takega vselej starišem, gospodarju in gospodinji. naj bo v vaši lastni ali sosedovi hiši, ako jim je to še neznano; opomni jih pa tudi njihove dolžnosti, da odpravijo hudobneža.

3. Delaj spravo med razžaljenimi sosedi, ki živé v sovraštvu. Nobeden se noče vkloniti, nobeden prvi ponuditi besede in roké. Posreduj ti mej takimi! Pri Bogu te čaka plačilo.

4. Napeljuj zlasti mlade ljudi v vasi in soseski k pogostemu prejemanju sv. zakramentov. Pojdi, seveda, sama k spovedi in govori svojim tovarišicam tako-le: „Zdaj imamo ta in ta lepi praznik, zdaj so ti in ti odpustki, pojdimo k spovedi, pridem te zjutraj poklicat.“ In kolikokrat jih bodeš pridobila prav mnogo. Posebno prigovarjaj k temu slabe osebe, ki tiče v nevarnosti; ako te vbo-gajo, pridobila si jih. Ako pa zvabiš in pri-vabiš na pogosto prejemanje sv. zakramentov vse mlade tovariše in tovarišice, rešila boš vse in prenovila celo vas ali sosesko.

5. Vstavljaljaj grešno govorjenje, obreko-vanje, opravljanje, kletev; sevé, previdno in modro.

6. Varuj svoje tovariše ali tovarišice duš-nih nevarnosti in grešnih priložnosti. Če so pa v njih, reši jih; ne pusti, da bi se pogu-bile njih duše. Dokazuj jim nesrečo, ketere morda sami ne sprevidijo.

7. Dajaj bližnjemu lepe zglede: v sramež-ljivosti, čistosti, ponižni noši, obnašanju, v pogostem prejemanju svetih zakramentov. Ko-ristni so lepi nauki, še bolj lepi zglede, naj-koristniše pa je oboje skupaj. Sv. Ignacij Lo-jolanski je samo bral lepe zglede svetnikov in spreobernal se je. Sv. Francišek je dejal nekega dné svojemu tovarišu: „Pojdi, greva

v mesto pridigat.“ Prideta v mesto, hodita po njem vsa ponižna in uborna, pa sramežljiva, in gresta nazaj. Tovariš vpraša sv. Franciška: „Kedaj boš pa pridigal?“ „Sva že odpridigala,“ mu odgovori. Lep zgled je bila pridiga.

8. Moli za spreobnjenje grešnikov. Česer ne bodo premogli opomini in zgledi, premogla bo pa goreča molitev. Za spreobnjenje grešnikov moliti, je Bogu silno dopadljivo. Imate v vasi, soseski ali fari kako hudobno osebo ali še več njih, združite se, pridne pobožne duše, pogovorite se, da hočete skupno moliti za to ali ono osebo, ki v vaši sredi žali Jezusa. Opravljajte v ta namen kako pobožnost na čast Jezusovemu presvetemu Sercu ali na čast Materi božji čistega Spočetja. Vaša stanovitna molitev bo rešila njeno dušo. O, kolika sreča za-njo, koliko veselje pa za vas in za ljubega Jezusa!

9. Priporočuj in razširjaj v svoji domači hiši, v svoji vasi, v svoji soseski, v svoji fari, pa tudi drugod, kjerkoli moreš tretji red sv. Franciška. Pridobi zanj najpervo mlade ljudi, potem pa tudi gospodarje in gospodinje. Tretji red je prečuden pomoček za dušo vsacega človeka. Mladeničem in dekletom ohrani nedolžnost; grešnike pripravi k stanovitni pokori; starišem pomaga zvesto

spolnjevati težke stanovske dolžnosti, izrejati otroke kerščansko; gospodarjem in gospodinjam lažje čuti nad podložnimi ter jih voditi v Gospodovem strahu. Ako pridobiš, kerščanska duša, vse v svoji vasi za tretji red sv. Frančiška in se ga oni zvesto deržé, rešila boš njih duše. O, koliko plačilo, koliko veselje zà-te tam gori v sv. nebesih! — V tretji red pa stopi lahko vsakdo, saj njegovo pravilo ne veže pod nobenim grehom; to je, če kaj opustiš, kar zapoveduje samo vodilo in ni zapovedano v božjih ali cerkvenih zapovedih, nimaš zato najmanjšega greha.

Tako, duša kerščanska, rešiš lahko dušo svojega bližnjega. — Tak apostol naj bi bili stariši otrokom, gospodarji podložnim, brat bratu, sestra sestri, posel sopolu, služabnik malim v hiši, tovariš tovarišu, odraščeni mlajšim, bolj poučeni manj poučenim itd. O, ako bi se godilo tako, potem bi se duševno prenovilo obličje zemlje.

Ti pa, ki to bereš, bodi rešilni angelj v svoji hiši in v svoji vasi in kolikor daleč moreš seči. Če te doleti pri tem zaničevanje ali bridka beseda, vedi, da tvoje plačilo bo toliko obilnejše. In če bi tudi bili vsi poskusi zastonj, Bog bo plačal popolnoma tudi tvojo voljo in trud.

Taki rešilni angelji bodite vsi, ki ste v tretjem redu sv. Frančiška; na vas stavijo

sv. oče. rimski papež, vse zaupanje. Po tretjem redu naj bi sedanji mlačni in grešni svet postal zopet goreč in pravičen.

Obžalovanje in sklepi.

Vem, da mi doslej ni bila mar duša bližnjega; še celó pohujševala sem ga s slabimi zgledi, s prevzetno nošo, z gerdimi besedami. Molčala sem k ptujemu grehu bratov in sester, poslov, tovarišev in tovarišic; zakrivala sem jih pred stariši in gospodarji. Da, celó nagovarjala sem v grešno znanje, prenašala hudobna pozdravila in naznanila, poskerbovala celó nevarne, grešne shode. Poslušala sem hudobne, opravljive in obrekljive jezike; smejala se nesramnim besedam, norčevala se celo iz dobrih, pobožnih ljudi. Oh, vest me boli in skeli. Odslej pa bom, ako bo kazalo, bližnjega vselej lepo svarila, varovala ga slabe priložnosti nagovarjala k večkratni spovedi. Dajala mu bom lepe zglede in molila zanj. Nagovarjala bom v tretji red sv. Frančiška in kar me zaničljivega zadene, darovala bom vse Bogu za zveličanje nevmerjočih duš. Poprej sem tergala duše Jezusu, sedaj pa mu jih hočem voditi nazaj kolikorkoli, kjerkoli, kederkoli in doklerkoli bom mogla; s tem bom delala najboljšo pokoro. Saj vem, kaj govori Gospod Bog po svojem apostolu: „Kedor verne

grešnika od njegove krive poti, rešil bo njegovo dušo smerti in pokril veliko število grehov.“ (Jak. 5, 20.) In sv. Krizostom mi kliče: „Ako bi razdelila vse svoje premoženje siromakom, vender to ni toliko, kaker če spreberneš eno samo dušo.“

Ti pa, sv. Frančišek, ki si terpel bolečine peterih sv. ran, ki si ves gorel za zveličanje nevmerjočih duš, pomagaj mi sè svojo močno priprošnjo, da te sklepe izpolnjujem ter za dušo bližnjega delam in terpim. Amen.

Češčenje petih ran svetega očeta Frančiška.

1. Molitev k rani desne roke.

Sveti oče Frančišek! Jaz vbogi grešnik se ti bližam ves skesan in potert. Počastiti hočem bolečo rano tvoje desne roke, katero ti je vtisnila križana ljubezen mojega Odrešenika. Pomagaj mi, da desno roko svojega križanega Jezusa prav počastim. Z njegovo pomočjo naj mi bo njegov jarm sladak, njegovo breme lahko. Z njegovo pomočjo hočem goreče skerbeti za svojo dušo, vse za-

mude pa nadomestiti, da pridem enkrat tudi jaz na njegovo desno stran. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

2. K rani leve roke.

O, od Boga ljubljeni, serafinski oče, sv. Frančišek! Prosim te zavoljo tvoje sv. rane leve roke, pripelji me do tega, da sprevidim, kako zelo je ranila ljubezen mojega Zveličarja. Naj bom toliko okrepčan, da me od njegove ljubezni ne bo ločila ne sreča, ne nesreča, ne veselje, ne žalost, ne bolezen, ne smert; — in da ne obupam nad svojim zveličanjem. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

3. K rani desne noge.

O veliki gorečnik za božjo čast, sveti Frančišek! Jaz sem zašel, kakor zgubljena ovca. Po tvoji sv. rani desne noge iščem stopinje dobrega Pastirja, ljubega Zveličarja, kateri se ni bal pota čez hribe in doline, da bi našel mene. Vodi me, varuj me, da se ne zgubim mej hudobnimi, marveč stanovitno hodim po potu božjih zapovedi. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

4. K rani leve noge.

O ponižni naš oče, sveti Francišek! Pri sveti rani tvoje leve noge se spominjam milosti, katero je zadobila velika spokornica Magdalena pri nogah Jezusovih. Veliko je ona ljubila, zato ji je bilo tudi veliko odpuščenega.

Pomagaj mi k lepi čednosti ponižnosti, da pri nogah Jezusovih serčno objokujem vse svoje grehe, da dobim odpuščanje ter ljubim Boga čez vse. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

5. K rani njegove strani.

O sveti, v ljubezen Jezusovo popolnoma vtopljeni oče Francišek! Ko premišlujem tvojo ranjeno in kervavo stran, se bridko spominjam svojega, na križu vmirajočega Jezusa. Oh, kako mi bo pri sercu, keder konča bridka smert moje življenje. Kedo mi poda peruti, da poletim, kaker golobica v svojem smertnem boji v odperto stran ljubega Jezusa, da ondi bivam in počivam vekomaj! Amen.

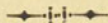
Oče naš . . . Češčena Marija . . . Čast bodi itd.

V. Prosi za nas sv. oče Francišek.

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

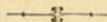
M o l i m o .

Gospod Jezus Kristus, kateri si ponovil svoje svete rane na telesu našega očeta svetega Franciška, da bi oterpnjenemu svetu zopet v sercu vžgal ogenj svoje ljubezni: dodeli milostljivo, da bomo po njegovih zaslugah in prošnjah vedno nosili križ in rodili vreden sad pokore. Amen.

Izročitev petim ranam svetega Franciška.

O sveti serafinski oče, Frančišek! Pozdravljam te z otroško ljubeznijo in te blagrujem zavoljo velike milosti, po kateri ti je vtisnil sam Jezus Kristus iz velike ljubezni do tebe svojih pet ran. V tvoje svete rane se zatečem in se skrijem v tvojo desno stran. O daj, da tudi jaz čutim gorečo ljubezen do svojega Odrešenika, da v ljubezni živim, se v nji ločim s sveta in v nji s teboj v Bogu zedinjen ostanem na veke. Amen.

Petere žalosti otrok serafinskega očeta, sv. Frančiška.

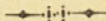
1. Zedinjena z rano tvojega serca, o sveti Frančišek, čuti moja duša otroško žalost, ker se Bogu tolikrat odrekuje ljubezen in spodobna čast.

2. Zedinjena z rano tvoje desne roke, občuti moja duša toliko žalost, kakor jo občuti nevesta pri smerti ženina, ki je — moj križani Jezus.

3. Zedinjena z rano tvoje leve roke, ima moja duša žalost materno zavoljo stisk, v katerih se nahaja moj bližnji.

4. Zedinjena z rano tvoje leve noge, ima moja duša žalost bratovsko zavoljo zabredlih grešnikov.

5. Zedinjena z rano tvoje desne noge, ima moja duša žalost prijateljsko zavoljo terpljenja ubogih duš v vicah.

Jutranja molitev.

Ko se zbudiš, pokrižaj se, potem reci:

Jezus, Marija, Jožef! Vam izročim svoje telo, svoje serce in svojo dušo!

Ko se opravljaš, moli Očenaš, Češenomarijo in Vero, potem poklekni in moli:

Moj Bog in moj Gospod! Ponižno poklekнем pred tvojim veličastvom in te molim z vsemi angelji in svetniki. Serčno se ti zahvalim za vse milosti, posebno pa, da si me to noč varoval greha in drugih nesreč. Po tvoji dobroti sem doživel nov dan, tebi bodi posvečen! Vse, kar bom danes mislil ali govoril, delal ali terpel, bodi tebi darovano! Iz serca obžalujem, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, kedaj razžalil. Terdno sklenem, danes skerbno varovati se vsacega greha, posebno pa tistega, kteremu sem najbolj vdan . . . Toda brez tvoje pomoči ne premorem ničesar. Zatorej te prosim milosti in pomoči, da se zamorem hudega varovati in vse sporniti, kar od mene tirjaš. Daj mi ljubo potterpljenje, da vse voljno sprejemem, kar mi je namenila tvoja sveta previdnost.

Zelim vdeležiti se vseh odpustkov, ktere morem sè svojimi dobrimi deli zadobiti in jih darujem dušam v vicah.

Priporočim ti tudi svoje stariše, brate, sestre, sorodnike, prijatle in vse, za ktere sem moliti dolžan. Prosim tudi za svoje sovražnike, za grešnike in nevernike, da vodiš njihova serca in jih razsvetliš z lučjo svoje milosti. — Duše vernih naj po tvoji milosti počivajo v miru.

O Gospa moja, o mati moja, tebi se vsega darujem; in da se tebi vdanega skažem, da-

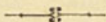
rujem ti danes svoje oči, svoja ušesa, svoja usta. sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra mati, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo!

O Gospa moja, o mati moja, spomni se, da sem tvoj! Varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. Češčena Marija . . . *(100 dni odpustka če moliš oboje zjutraj in zvečer.)*

Sv. Jožef, prijatelj božji, prosí za-me!

Angelj božji, ki si moj varih, mene tebi izročeneza z višjo ljubeznijo razsvetluj, varuj, vladaj in vodi! Amen. *(100 dni.)*

Sv. Frančišek in vsi svetniki božji, zlasti moji patroni, prosite za-me! Amen.

Večerna molitev.

Moj Bog in moj Gospod! Iz serca se ti zahvalim za vse dobrote, ki si mi jih danes skazal. Kaj naj ti povernem za vse, kar si mi dal? — O nebeški duhovi! Z vami se sklenem, pomagajte mi hvaliti dobrotljivega Boga!

O da bi ga ne bil nikedar žalil! Da bi se bil vsaj danes varoval greha! Pa kolikokrat sem ga med dnevom razžalil z mislijo — besedo — dejanjem — zamudo dobrih del. — Sram me je. Vendar upam, da skesanega serca ne

boš zaverigel; zatoraj rečem ves potert: O moj Bog, vsi moji grehi so mi iz serca žal . . . (*Izprašuj svojo vest.*)

Obišči, o Gospod to naše stanovanje in izženi iz njega zasledovanje hudobnega duha. Tvoji sveti angelji naj stanujejo v njem in tvoj blagoslov bodi vedno nad nami!

O Bog, nebeški Oče! V tej noči bodi mi varih in odrešenik! Dodeli mi sladek počitek, da se jutri pokrepčan zbudim k novemu delu. Ko bi pa danes zadnjič opravljal večerno molitev, o usmili se me ob smertni uri in daj mi v tvoji milosti ločiti se iz tega sveta!

Blagoslovi vse, za ktere sem dolžan moliti: stariše, sorodnike, znance, bolnike, popotnike, umirajoče. Skaži se usmiljenega tudi ubogim dušam v vicah!

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bil kedo zapuščen, ki je pod tvojo brambo pribežal, tebe na pomoč klical, se tvoji prošnji priporočal. S tem zaupanjem k tebi, o devic Devica, pridem, k tebi, o mati pribežim, pred teboj jaz grešnik zdihujem: ne zaverzi, o mati Besede, moje besede, temuč milostljivo me sliši in usliši! Amen. (*300 dni vsakikrat, popolnoma odpustek enkrat v mescu, če se vsak dan moli pod navadnimi pogoji.*)

Sv. Jožef, prijatelj božji, prosi za-me!

Moj angelj varih, odpusti mi, ker sem te danes tolikokrat razžalil; čuj tudi to noč na moji strani in varuj me vseh skušnjav, vsega hudega!

Sv. Francišek, vsi svetniki, zlasti vi, moji patroni, prosite za-me!

Sveta maša.

Začetek.

Nebeški oče, zdaj se bo daroval tvoj odinorojeni sin Jezus Kristus po mašnikovih rokah; stoj mi na strani, da se tudi jaz te daritve prav pobožno vdeležim. Darujem jo v tvojo čast in slavo, v zahvalo za vse milosti in dobrote, v spravo svojih grehov in grehov celega sveta, v tolažbo dušam v vicah in v pomoč vseh, za ktere sem dolžan moliti.

Med stopno molitvijo.

O Jezus, kolika je tvoja dobrota, tvoje usmiljenje! Ni ti bilo zadosti, da si umerl na sv. križu; postavil si še daritev sv. maše, ki se opravlja vsaki dan za moje grehe in za grehe celega sveta. Dolžan sem tebi vedno hvaležnost, in vendar te vedno le žalim. Zato terkam na svoje serce in prosim: o Jezus, bodi mi dobrotljiv in milostljiv!

Glorija.

Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje! Mir hočem storiti z Bogom tudi jaz; spraviti se hočem hitro ž njim v vredni spovedi; spravo hočem narediti tudi z bližnjim, če sem ga razžalil; obgovoriti ga hočem in dati mu lepo besedo. Potem bom imel tudi mir sam seboj. Nič ni hujšega na svetu, kakor huda vest, ki peče po storjenem grehu. Tega, o Bog, pa me varuj vedno in povsod!

Zbirna molitev.

Nebeški oče, vsemogočni Bog, stegni svojo roko milostljivo čez vesoljni svet. Pripelji v naročje sv. cerkve, vse nevernike in krivoverce; spreoberni grešnike, varuj nas vsega hudega na duši in na telesu in dodeli nam srečno zadnjo uro! Amen.

Evangelij.

O moj Jezus, zahvalujem se ti iz celega serca, da si me poklical v sv. katoliško cerkev, v kateri imam večne resnice in milosti v toliki meri. Spoznam, da sem pa tudi dolžan v znanji svetih resnic čedalje bolj rasti, bolj in bolj jih razumevati, pa tudi po njih živeti. Kaj pomaga vera, če ni življenja po nji. O Gospod, dodeli mi pomoč, da svete nauke ne samo vém, marveč po njih tudi živim! Amen.

Darovanje.

Z darovanjem mašnikovim sklepam se tudi jaz. Sprejmi tudi mojo daritev. Jaz ti darujem svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, roke in noge; tebi naj bodo posvečene. Dodeli, da te ž njimi nikedar ne žalim. Tebi darujem svoje telo, pa tudi dušo svojo in vse njene moči. Tebi darujem očeta in mater, brate in sestre, vse podložne. Tebi darujem žalost in veselje, srečo in nesrečo, terpljenje in britkosti, življenje in smert. Tebi darujem tudi vse premoženje. Vse si mi podelil le v porabo; mojega ni nič. Tebi pa pojde enkrat tudi račun. O da bi ga prestal srečno! Amen.

Sanktus.

Lepo vas vabim vse izvoljence božje; tebe Marija, nebeška kraljica; vas, sveti Kerubini in Serafini in vse božje svetnike! Pridite, da gremo naproti Jezusu, ki se bliža altarju. Svet, svet, svet, si ti, Gospod, Bog vojskinih trum. Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem!

Pred povzdigovanjem.

Ozri se nebeški Oče na daritev svojega ljubega Sina Jezusa Kristusa. Zavoljo njega blagoslovi sveto katoliško cerkev. Napolni z

močjo in sv. Duhom rimskega papeža, našega škofa in naše dušne pastirje. Razsvetluj in okrepcuj v dobrem našega vladarja in vso svetno gosposko, da tebe spoznavajo in časté in podložné vodijo po pravi poti. Spomni se, Gospod mojih starišev, bratov in sester, prijatlov in dobrotnikov. Spomni se onih, ktere sem kedaj pohujšal, ali sem kriv bil, da so tebe žalili; ne dopusti, da bi bili pogubljeni zavoljo mene. Spomni se slednjič tudi mene, ubozega grešnika. Serce mi očisti, dušo mi ozdravi, v skušnjavi me brani, v terpljenji podpiraj, k večni zmagi mi pomagaj! Amen.

Pri povzdigovanji.

O Jezus, verujem v tebe, da si ravno tisti, ki si na sv. križu umerl zá-me; upam v tebe, ljubim te čez vse. Spoznam, da so moji grehi krivi tvoje smerti; o, odpusti mi jih in usmili se me!

O Jezus, tebi živim, o Jezus, tebi umerjem, o Jezus, tvoj sem živ in mertev! Večni Oče nebeški, darujem ti presveto Jezusovo Kri za spravo svojih in grehov celega sveta.

Po povzdigovanji.

Oče nebeški, ne glej zdaj na-me, grešnika, ampak le na svojega Sina, pričujočega na altari. Zavoljo te daritve, večni Oče,

usmili se me! Strašno bi bil nehvaležen, ako bi tebe, moj Bog, ne ljubil in te žalil; saj vidim, koliko si za-me storil in še storiš. Pomagaj mi, da te ne žalim več z nobenim prostovoljnim grehom.

Usmili se, Gospod, tudi ubogih duš v vicah, zlasti duš mojih starišev, bratov, sester, sorodnikov, dobrotnikov, vseh onih, za katere sem moliti dolžan, kateri kaj terpé za-voľjo mene. (*Spomni se v duhu vseh, ki so tebi pri sercu.*) Naj ohladi njih pekoči ogenj sv. rešnja Kri, na altarju zdaj pričujoča, da pridejo iz kraja terpljenja v kraj večnega veselja. Amen.

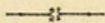
Zavživanje.

Nisem vreden, da bi se približal tvoji sv. mizi. Terdno obljubim poboljšati svoje življenje, da bom zamogel pogosto pristopiti k sv. obhajilu. Danes pa pridi, ljubi Jezus, vsaj po duhovno v moje serce. V duhu se sklepam s teboj, kaker bi te prejel v resnici. Ne daj, da bi se kedaj ločil od tebe. Iz ljubezni do tebe želim toliko in tako dolgo terpeti, dokler ti hočeš. Iz ljubezni do tebe hočem umreti, kedar ti hočeš. Blagoslovi in poterdi ta moj sklep.

Konec.

Sprejmi, o Bog, milostljivo to daritev. Odpusti mi vso mlačnost in raztresenost.

Blagoslovi me sedaj, presveta Trojica, da se danes varujem greha in storim veliko dobrega. Blagoslovi me tudi ti, prečista devica Marija in sv. Francišek! Prosita za-me, da se ne pogubim, ampak večno zveličam! Amen.

Molitev pred spovedjo.

O serafinski oče, sv. Francišek, do človeških duš tolikanj goreč, da si spreobračal k Bogu celó morivce: zadobi mi od mojega križanega Jezusa milost, da se po tej opravljeni spovedi spreobrnem k Bogu iz celega serca. Kar si terdil ti, sv. Francišek, iz ponižnosti sam o sebi, da si največji grešnik, to velja pa v resnici — o meni. Zakaj jaz sem največji grešnik, ker sem tako hudo in tolikokrat razžalil svojega Boga, ki mi je skazal že toliko dobrot in milosti. Prosim te vsled tiste ljubezni, s katero si stregel gobovim in jim čedil dušo in telo, pomagaj mi, da se v tem svetem zakramentu pokore očistim popolnoma vseh dušnih gob. — Ti, sveti Francišek, si premišljeval s tolikimi solzami grenko terpljenje Kristusovo in bitko obžaloval, da je vesoljni svet nehvaležen za te neizmerne dobrote. Oh, tudi jaz sem hudo nehvaležen; pokazal sem se takega po svojih

grehih. Sprosi mi torej milost prave pokore, da objokujem svojo nehvaležnost in jo popravim s pravim, resničnim kesanjem. Kaker si zadobil na priprošnjo preblazene device Marije od Jezusa Kristusa velikanske odpustke porcijunkulske za zveličanje toliko duš; tako zadobi tudi meni po svoji priprošnji od Kristusa odpuščanje mojih grehov, milost za dobra dela, stanovitnost v pokori in večno življenje. Amen.

(Prosi sv. Duha, da bi te razsvetlil, potem izprašuj svojo vest in obudi serčno kesanje.)

Kes in terden sklep.

O trojedini Bog, iz serca se kesam svojih grehov, posebno zato, ker sem razžalil tebe, največjo svetost in dobroto. Prosim te pri tvoji neskončni dobroti in tvojem usmiljenji: Odpusti mi, Gospod Bog, nebeški Oče; odpusti mi Gospod Bog, najljubeznjivši Zveličar, odpusti mi Gospod Bog, Posvečevalec sveti Duh! Zavoljo britkega terpljenja in smerti mojega križanega Zveličarja, odpusti mi neskončno vzvišeni, trojedini Bog!

O Bog, jaz terdno sklenem spovedati se vseh svojih grehov natanjko in odkritoserčno, pa se tudi poprijeti vseh pripomočkov, da tebe nikoli več ne žalim. O Jezus, dodeli mi

svojo milost! O Jezus, dodeli mi gorečnost v pokori! O Jezus, dodeli mi stanovitnost! Amen.

Molitev po spovedi.

Ko si ti, sv. Frančišek, dobil od Kristusa velikanski odpustek „porcijunkulski“ za zveličanje duš, prinesel si v zahvalo ljubemu zveličarju Jezusu Kristusu dvanajst belih in dvanajst rdečih rožic, ktere si našel na germu na čudoviti način. Oh, kaj hočem pa jaz darovati svojemu ljubemu Jezusu v zahvalo za to, da mi je pri tako pičli spokornosti odpustil vse grehe. Druzega nimam, kaker terdni sklep, Boga z njegovo pomočjo nič več ne žaliti, marveč stanovitno ljubiti ga in mu zvesto služiti. Daruj, o sv. Frančišek, ta moj terdni sklep Bogu namesto mene, in sprosi mi, da ostanem v njem tudi stanoviten!

Pomagaj mi, sveti Frančišek, v vseh skušnjavah in reši me vseh napadov hudobnega duha, kakor si pomagal svojemu rojstnemu mestu Asisu in svojim redovnim bratom, da srečno zmagam vsako skušnjava. Amen.

Pred sv. obhajilom.

O angelsko-čisti sveti Frančišek! Tvoje serce je gorelo od velike ljubezni do najsvetejšega zakramenta, kterega želim tudi

jaz sedaj prejeti. Ker je pa moje serce tako merzlo, zato ga vnemi z ognjem svoje ljubezni, s katero si vžigal ne samo serca toliko ljudi, ampak si navadil celo jagnje, da je častilo najsvetejši zakrament. Poduči tudi mene, da ga jaz goreče častim in molim in prejmem z največjo pripravo. — Ko si postal čedalje popolniši, si ti, o služabnik božji, vedno bolj in bolj premišljeval in občudoval, kako se združuje sam Jezus Kristus z dušo človeško v sv. obhajilu. Na kolenih si klical mnogokrat: O moj Bog, kedo si ti in kedo sem jaz, da se ponižaš k meni ubogemu červiču!

O sveti Frančišek! ti nisi bil červiček, kakor si se samega sebe iz ponižnosti imenoval, marveč jaz sem nevredni pozemeljski červ; zakaj ti si bil Bogu dopadljiv, jaz pa sem velik grešnik. Zdaj pa naj bi prejel najsvetejše Telo Gospodovo, za katero je potreba največje čistosti? O moj Bog, kedo si ti, in kedo sem jaz? Ti si najvišji Gospod nebes in zemlje, in jaz ničeva stvar, ki sem zaslužila že zdavnej pekel; pa ti si se mene usmilil že tolikokrat.

K tebi se obračam sedaj, sv. Frančišek. Prosim te, po svoji pobožnosti, ponižnosti in ljubezni do tega najsvetejšega zakramenta, stoj mi na strani in spremi me k ljubemu Jezusu, ki se ti je večkrat prikazal, da najdem

pri njem milost po tem sv. obhajilu tudi jaz in postanem nov, ves drug človek. Amen.

Po sv. obhajilu.

Moj Gospod in Zveličar, Jezus Kristus, prijatelj moje duše, bodi češčen in hvaljen! Zavoljo svojih grehov sem zaslužil, da bi me bil pogubil na večno. Ti si se pa mene usmilil ter mi grehe odpustil pri sv. spovedi. Ze ta milost kaže tvoje neskončno usmiljenje in ljubezen, za katero na večno ni zadosti hvale. Pa tvoja ljubezen je še večja. Ti si se ponižal po sv. obhajilu k meni; sklenil si se z mojo dušo. — O sveti Frančišek, ki si tolikokrat občudoval dobroto in ponižanje božje v tem najsvetejšem zakramentu, glej, ravno zdaj sem je bil deležen tudi jaz. Ker je mili Jezus do mene tolikanj usmiljen, moram ga tudi jaz ljubiti iz vseh svojih moči, kakor si ga ljubil ti, o sv. Frančišek, ki si klical ves goreč: „O Jezus, daj mi svojo ljubezen, drugzega ne zahtevam!“

Nič drugzega nisi želel, kaker da bi bil podoben svojemu ljubemu Zveličarju v terpljenji; le to želim tudi jaz. Sprosi mi milost, da iz ljubezni do njega vse rad poterpim, bolečine, britkosti, težave; da se za vsako čednost borim; v vsem pa se izročim božji volji do konca svojega življenja. Amen.

Duša Kristusova, posveti me! — Telo Kristusovo, zveličaj me. — Kri Kristusova, napôji me. — Voda iz strani Kristusove, operi me. — Terpljenje Kristusovo, pokrepčaj me. — O dobrotljivi Jezus, usliši me. — V svoje svete rane skrij me. — Od tebe ločiti se, ne pusti me. — Pred hudobnimi sovražniki varuj me. — Ob smertni uri pokliči me. — K sebi priti zapovej mi. — Da s tvojimi svetniki te hvalim vekomaj. Amen.

(Vsakikrat po sv. obhajilu odpustek 7 let, sicer za vsakikrat 300 dni. Pij IX. 9. januarja 1854.)

Pred sv. Rešnjim Telesom.

Sv. Tomaž Akvinski.

Molim Te ponižno, večni kralj nebes,
kteri v teh podobah skrivaš se zares.
Tebe razumet' ne morem revna stvar,
serce dajem vdano Tebi, večni v dar.

Moti se na Tebi, čut, okus, oko;
kar mi vera pravi, ver'jem vse zvesto.
Ver'jem, kar je rekel Jezus, božji Sin,
On, resnica večna, dal nam je spomin.

Bilo je na križu skrito Boštvo le,
tukaj pa človeštvo skrito tudi je.
Ver'jem, da je človek tu in Bog navzoč:
prosim, kar je prosil ropar vmirajoč.

Ko Tomaž ne gledam Tvojih britkih ran,
vender da moj Bog si, ver'jem Tebi vdan.
V persi mi bolj terdno, živo vero vlij;
upanje, ljubezen v sercu mojem vžgi.

O spomin preblagi smerti Jezusa,
živi kruh, ki dušno nam življenje da,
naj poživlja duša s tabo, Jezus se,
Tebe vse sladkosti vživa naj serce!

Dobri pelikan, o Jezus vsmiljeni,
madeže izpere naj mi Tvoja kri.
saj zamore ena sama kapljica
zemljo vso oprati grehov madeža.

Jezus, zdaj v podobah gledam Te, stermim, —
naj zgodi se tisto, kar gorkó želim,
da v odkrito lice gledam te kedaj,
gledam tvojo slavo srečen vekomaj. Amen.

K Jezusovemu Sercu.

O moj preljubeznjivi Jezus! Da se tebi
hvaležnega skažem, in da popravim svojo ne-
zvestobo, darujem jaz I. I. tebi svoje sercé,
ter se tebi popolnoma posvetim in terdno
sklenem, s tvojo milostjo nič več ne grešiti.

(100 dni odpustka vsaki dan. Pij VII. 1817.)

Venček odpustkov.

Napravi sv. križ, kakor imaš navado po-
križati se, in dobiš odpustka 50 dni.

Ako se pokropiš še z blagoslovljeno vodo, imaš 100 dni odpustka. (*Papež Pij IX. 28. julija 1863.*)

„Svet, svet, svet si ti Gospod vojskinih trum! Zemlja je polna tvoje slave. Čast bodi Očetu, čast bodi Sinu, čast bodi svetemu Duhu!“ — (*100 dni odpustka enkrat na dan. Klemen XIV. 26. junija 1770.*)

„Naj se zgodi, naj bo hvaljena in češčena vekomaj najpravičnejša, najvišja in najljubeznejša volja božja v vsem!“ (*100 dni odpustka enkrat na dan. Pij VII. 19. maja 1818.*)

„Večni Oče, darujemo ti Kri, terpljenje in smert Jezusa Kristusa, žalosti preblazene Device in sv. Jožefa za odpuščanje svojih grehov, za odrešenje ubogih duš v vicah, za stiske naše matere sv. katoliške cerkve in za spreobernenje grešnikov.“ — (*100 dni odpustka, kolikorokrat na dan to molitev pobožno zmoliš. Pij IX. 30. aprila 1860.*)

„Večni Oče, darujem ti predrago Kri Jezusa Kristusa v spravo svojih grehov in za potrebe svete cerkve.“ (*100 dni odpustka, kolikorokrat to moliš. Pij VII. 29. marca 1817.*)

„Češčeno in hvaljeno naj vedno bo presveto Rešnje Telo!“ — (*100 dni odpustka enkrat na dan, 300 dni ob četertkih. Pij VI. 24. maja 1776.*)

„Moj Jezus, usmilenje!“ — (100 dni odpustka, kolikorokrat to izrečeš. Pij IX. 23. sept. 1857.)

„Jezus, moj Bog, ljubim te čez vse!“ — (50 dni odpustka vsem, ki izrečejo to sè skesanim in potertim srcem. Pij IX. 7. maja 1854.)

„O presladki Jezus, ne bodi mi sodnik, temuč odrešenik.“ — (Vsakokrat 50 dni odpustka. Pij IX. 11. avg. 1851.)

„Jezus, Marija! — (Vsakokrat 25 dni odpustka.)

„Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ — „Na vekomaj.“ Amen. — (Vsakokrat 100 dni odpustka. — Oba ta odpustka: Sikst V., Benedikt XIII. 12. jan. 1728.)

„Hvaljen bodi Jezus in Marija, — danes in vselej in na vekomaj.“ Amen. — (Kolikorokrat se dva tako pozdravita, dobita oba odpustek 50 dni. Pij X. 16. sept. 1864.)

„Jezus, ki si krotak in iz serca ponižen, stori moje serce enako svojemu.“ — (300 dni odpustka, ako pobožno izrečeš ta zdihlej. Pij IX. 25. jan. 1868.)

„Jezus, Marija in Jožef! Vam darujem svoje serce in svojo dušo.“

Jezus, Marija, Jožef! Pomagajte mi v zadnjem smertnem boji!“

„Jezus, Marija, Jožef! Naj se moja duša z vami loči v miru!“ — (100 dni odpustka, kolikorokrat izrečeš le enega teh zdihlejev. — 300 pa za vse tri skupaj. Pij VII. 29. aprila 1807.)

„Sladko serce Marijino, bodi moja rešitev!“ — (300 dni, kolikorokrat to izrečeš. Pij IX. 30. sept. 1852.)

„Hvaljeno bodi sveto in brezmadežno Spočetje preblažene Device Marije!“

„V svojem spočetju, o Devica Marija, si bila brezmadežna; prosi za nas Očeta, čigar Sina Jezusa si od sv. Duha spočela in rodila!“ — (Vselej 100 dni odpustka za vsaki teh zdihlejev. Pij VI. 21. nov. 1793.)

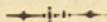
„Angelj Božji, ki si moj varh, mene tebi izročnega z višjo ljubeznijo razsvetluj, varuj, vladaj in vodi! Amen.“ — (Vselej 100 dni odpustka. Pij VII. 15. maja 1821.)

„O, Gospa moja, o mati moja, tebi se vsega darujem: In da se tebi vdanega skazem, posvetim ti danes svoje oči, svoja ušesa, svoja usta, svoje serce, sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra mati, varuj me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo!“ — (Kedor moli to molitvico in eno „Češčeno Marijo“ zjutraj in zvečer, dobi vsaki dan 100 dni odpustka. Pij IX. 5. avgusta 1851.)

Molite radi to molitev za dar čistosti, posebno v skušnjavah.

Naslednjo molitev moli klečé pred podobo križanega Jezusa vselej, kedar prejmeš sveto obhajilo; moli zraven še na papežev namen za sv. katoliško cerkev in dobiš vselej popolen odpustek. (Pij IX. 31. julija 1858.)

„Glej o dobrotljivi in najsladkejši Jezus! Pred tvojim obličjem pokleknem, ter te prosim in rotim z največjo gorečnostjo svoje duše, vtisni v moje serce prav žive občutleje vere, upanja in ljubezni, in dodeli mi resnično kesanje nad mojimi grehi z najterdnejšo voljo poboljšati se; ko sè serčnim ginjenjem in z veliko žalostjo v duhu gledam petere tvoje rane in premišlujem, kar je o tebi, o dobri Jezus, prerokoval David prerok: „Moje roke in moje noge so mi prebodli, vse moje kosti so prešteli.“ (Psalm 21.)

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, odrešenik sveta,

Bog sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

}
usmili
se nas!

Sveta Marija,
Sveta Mati Božja,
Sveta devic Devica,
Mati Kristusova,
Mati milosti Božje,
Mati prečista,
Mati brez madeža,
Mati nedolžna,
Mati presveta,
Mati ljubeznjiva,
Mati prečudna,
Mati dobrega svéta,
Mati našega Stvarnika,
Mati našega Odrešenika,
Devica modra,
Devica častitljiva,
Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti Božje,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Skrivnostna roža,
Turn kralja Davida,
Turn slonokoščeni,
Hiša zlata,

za nas Boga prosí!

Skrinja miru in sprave,
Vrata nebeška,
Zgodnja Danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,
Tolažnica žalostnih,
Pomoč kristijanov,
Kraljica angeljev,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica apostolov,
Kraljica marternikov,
Kraljica spoznavavcev,
Kraljica devic,
Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirnega
greha spočeta,
Kraljica svetega rožnega venca,

za nas Boga prosil

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili se nas, o Gospod!

(300 dni odpustka vsakikrat; popolnoma odpustek ob zapovedanih Marijinih praznikih z navadnimi pogoji, ako se molijo celo leto vsaki dan. *(Pij VII. 30. kim. 1817.)*)

Češčena Marija.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica; ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena Devica, naša gošpa, naša srednica, naša besednica, naša pomočnica! Sè svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo Gospod Bog, da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej Device sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

Litanije na čast sv. Frančišku.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Sveta Marija, kraljica angeljev,
 Sveta Marija, pribežališče grešnikov,
 Sveti Frančišek, serafinski oče,
 Sveti Frančišek, oče ubogih v duhu,
 Sveti Frančišek, zavoljo tvojega svetega
 življenja hvale vredni svetnik,
 Sveti Frančišek, z ranami Jezusa Kri-
 stusa zaznamovani svetnik,
 Sveti Frančišek, častivec presv. Trojice,
 Sveti Frančišek, besednik vernih kristi-
 janov,
 Sveti Frančišek, svetim očakom enaki,
 Sveti Frančišek, z duhom prerokov na-
 polnjeni,
 Sveti Frančišek, vreden apostolom pri-
 štet biti,
 Sveti Frančišek, mučenec svete ljubezni,
 Sveti Frančišek, v zasluženji svetim
 škofom enaki,
 Sveti Frančišek, deviško čisti na duši
 in telesu,
 Sv. Frančišek, veliki premagovavec sveta,
 Sveti Frančišek, močni gospodovavec
 samega sebe,
 Sveti Frančišek, dragi kamen v kroni
 svetnikov,

}
 usmili
 se nas!

}
 za nas Boga prosí!

- Sveti Frančišek, pomočnik v potrebah
in stiskah,
Sveti Frančišek, razveseljevanje umira-
jočih,
Sveti Frančišek, varih svojih častivcev,
Sveti Frančišek, stanovitni premagova-
vec mesa,
Sveti Frančišek, srečni premagovavec
hudobnega duha,
Sv. Frančišek, zmagovavec vse hudobije,
Sveti Frančišek, učenik pokorščine,
Sveti Frančišek, zgled čistosti,
Sveti Frančišek, učenik prave pobožnosti,
Sveti Frančišek, pomoč bolnikov,
Sveti Frančišek, rasveselenje žalostnih,
Sveti Frančišek, spreobračevavec ne-
vernikov.
Sveti Frančišek, strah peklenskim du-
hovom,
Sveti Frančišek, obuditelj mertvih,
Sveti Frančišek, angelj v človeški podobi,
Bodi nam milostljiv; prizanesi nam, o Gospod!
Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!
Na prošnjo svetega Frančiška, po-
svetne ljubezni,
Na prošnjo sv. Frančiška poželenja
mesa,
Na prošnjo sv. Frančiška napuha,
Na prošnjo svetega Frančiška ne-
pokorščine,

za nas Boga pros!

reši nas,
o Gospod!

Na prošnjo svetega Franciška prevelike
žalosti in britkosti,
Na prošnjo svetega Franciška krivo-
vere,
Na prošnjo sv. Franciška nevere,
Na prošnjo svetega Franciška skušnjav
hudega duha,
Na prošnjo svetega Franciška hudih
bolezni,
Mi grešniki,
Da bi po zgledu sv. Franciška ponižni bili,
Da bi po zgledu svetega Franciška po-
korni bili,
Da bi po zgledu svetega Franciška ubogi
v duhu bili,
Da bi po zgledu svetega Franciška čisti
bili na duši in telesu,
Da bi po zgledu svetega Franciška živo
vero imeli,
Da bi po zgledu svetega Franciška
terdno upanje imeli,
Da bi po zgledu svetega Franciška go-
rečo ljubezen imeli,
Da bi po zgledu svetega Franciška po-
terpežljivi bili,
Da bi po zgledu svetega Franciška se
skušnjavam zoperstavljali,
Da bi na prošnjo svetega Franciška
hudega duha z njegovimi skušnjavami
odganjati zamogli,

reši nas, o Gospod!

prosimo te, usliši nas!

Da bi se sè zaupanjem svetemu Frančišku priporočevali, prosimo te, usliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta; usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

Ÿ. Prosi za nas sv. Frančišek!

Ř. Da bomo vredni objub Kristusovih!

M o l i m o .

O Bog, ki svojo cerkev po zasluženju svetega Frančiška sè sadom novih otrok poveličuješ, daj nam po njegovem zgledu pozemeljsko zaničevati in se deležnosti nebeških darov vselej veseliti. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje, v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Responzorij ali napevek,

ki ga je sv. Antonu Padovanskemu v čast spisal
sv. Bonaventura.

Opomba. Dné 13. aprila 1253. leta, 32 let po smerti in pogrebu sv. Antona, se je vdeležil sv. Bonaventura ko redovni general slovesnega vzdignjenja svetega telesa svetnikovega v Padovi. Ko so našli jezik sv. Antona še čisto nespremenjen, erdeč in nestrohnél, ga je vzel sveti Bonaventura v svoje roke rekoč: „O blaženi jezik, ki si vedno hvalil Boga ter druge učil, hvaliti ga; zdaj se vidi, kako velike so bile tvoje zasluge pred Bogom!“ Potem je poljubil sv. jezik in češčenje sv. Antona ga je tolikanj vnelo, da je mislil samo na to, kako bi mogel na dostojen način popisati njegove čudeže. In ko je potem, poln navdušenja, hotel napisati hvalo svetega Antona v njegovih čudežih, je čutil, kako se mu je pero v roki tako rekoč samo premikalo, in njegova roka — kaker bi jo vodila višja moč — je napisala sloveči latinski responzorij k svetemu Antonu: Si quaeris miracula etc. Ta se v slovenščini tako-le glasi:

Videti želiš li čudo?

Smert, bolezen z zmoto vred,
satan, gobe in vse húdo
gre, da se ne zná več sled.

Morja strašno moč prežene,
z rok verige razdrobí;
ud zgubljen, reči zgubljene
mladi, stari spet dobí.

In nevarnosti zbežijo,
zginja tudi revščina;
vslišani naj govorijo,
pričaj, mesto Padova!

Morja strašno moč prežene,
z rok verige razdrobí;
ud zgubljen, reči zgubljene
mladi, stari spet dobi.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.
Morja strašno moč prežene itd.

V. Prosi za nas, o preblaženi Anton!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molitev.

Daj, o Bog, naj se tvoja cerkev oveseli
po hvaležnem in zaupnem spominu na tvojega
blaženega spoznavavca svetega Antona, da bo
vsikedar zavarovana z duhovnimi pripomočki,
in da bo zaslužila doseči uživanje večnega
veselja, po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Vsakikrat 100 dni odpustka. Kedor pa ta respon-
zorij moli skozi cel mesec vsak dan, dobi lahko popolne
odpustke, kateri dan v mesecu hoče, in sicer pod na-
vadnimi pogoji: spoved in obhajilo in molitev za od-
pustke. (*Pij. IX., 25. januarja l. 1866.*)

Francišškanski križev pot.

Molitev.

O neizmirmi, milostljivi in usmiljeni Bog! Jaz uboga in malovredna stvar poklekнем pred te z veliko ponižnostjo in te molim, svojega Boga in Gospoda. V tebe verujem, v tebe upam, tebe čez vse ljubim; in zavoljo tega mi je iz serca žal, da sem tebe, svojo edino in največo dobroto, kedaj razžalil. To pobožnost želim opraviti v tvojo slavo in v svoje zveličanje; tudi se želim udeležiti odpustkov in sicer namenim enega sebi, druge pa dušam v vicah, zlasti — —. Pod varstvom žalostne matere in device Marije, in po njenem zgledu hočem ta sv. križev pot opraviti; angelj varih naj me spremlja, in božja milost naj me podpira!

I. postaja.

Jezus je na smert obsojen.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil! Nedolžni Jezus, ki nima nobenega greha in tudi grešiti ne more, je obsojen k smerti,

in sicer k smerti na sramotnem križu. Da bi Pilat postal cesarjev prijatelj, izda Jezusa volji njegovih sovražnikov. O grozna krivica! Da bi ljudem dopadel, obsodi nedolžnega, Boga žaliti pa se ne boji!

O nedolžni Jezus! Jaz sem grešil, jaz zaslužim večno smert. Da bi pa jaz živel, ti voljno sprejmeš obsodbo smerti. Komu naj tedaj v prihodnje živim, če ne tebi! Ako želim ljudem dopasti, ne morem biti tvoj služabnik. Raji se zamerim njim in celemu svetu, da le tebi samemu dopadem.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus, Kristus, križani, usmili se me!

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Ŧ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Ko Jezus križ zagleda, stegne z velikim hrepenenjem po njem svoje s kervjo oblite roke; objame ga, serčno ga poljubi in naloži na rame, hudo razmesarjene; in akoravno je oslavljen do smerti, vender se veseli, kaker velikan, ki po potu teče.

Morem li biti Kristusov prijatelj, če sem sovražnik njegovega križa? O sladki, o do-

brotljivi križ! Objamem te, poljubim, in vesel te sprejmem iz Gospodove roke. Bog vari, da bi se s čim hvalil, kaker s križem svojega Gospoda, po katerem je svet meni križan, in jaz njemu. Da bom ves tvoj, o Jezus, stori me deležnega tvojega terpljenja.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Ljubeznjivi Jezus omaga pod težo križa in pade na terdo zemljo. Naši grehi so križ tako obtežili, da ga Jezus več ne more nositi, če tudi ga je prej rad nosil iz ljubezni do nas.

O moj Jezus! Ti si nosil težek jarem mojih pregreh, in moje hudobije so te težile kaker težko breme. Zakaj bi se jaz branil nositi jarm tvojih zapovedi, da bi tako nosila drug družega breme. Tvoj jarm je sladak, in tvoje breme lahko. Voljno in z veseljem ga hočem tedaj sprejeti in nositi, dokler živim. O Jezus! Vterdi me v svoji milosti, da nikdar več ne padem v smerten greh.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

O kako žalost in bolečino je občutila mati Marija, ko je videla svojega ljubljenega Sina obteženega s težkim križem, kervavečega iz brezštevilnih ran, semtertje vlačiti od divjih rabeljnov? Kako neizmerne bolečine je občutilo njeno mehko, materno serce! Kako je želela za Jezusa, ali vsaj z Jezusom umreti.

O Jezus, o Marija! Jaz sem zakrivil bolečine vajinih serc, ki se tako goreče ljubita, pa sta grozno užaljena. O da bi tudi moje serce čutilo vajino žalost! — „O Devica, vir ljubezni, daj da čutim moč bolezní, da se s tabo posolzím. Daj, da serce bo goreče, Kristusa, Boga ljubeče, — da dopasti mu želim.“ — Ponižno te prosím, da meni, ki premišlujem zdaj vajino grenko terpljenje, ob smertni uri naproti prideš in s svojim premilim Sinom na pomoč prihitiš. Amen.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

V. postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Judje prisilijo nekega Simona iz Cirene, da pomaga križ nesti Jezusu, ki je zavoljo naše hudobije ves potert in oslavljen. Jezus ga sprejme za tovariša, akoravno se ta brani. O kako dobro bi bil došel ta tovariš, da je radovoljno, ne pa prisiljen, Jezusu pomagal. Pa tudi tebe, duša moja, bo rad sprejel, ako le hočeš. Kliče te in vabi, rekoč: „Nosi svoj križ in hodi za menoj.“ Ti pa se braniš, in o sramota, ves nevoljen nosiš svoj križ.

O Jezus! Prav si govoril, rekoč: „Kedor ne vzame križa na svoje rame in meni ne sledi, mene ni vreden.“ Da te bom torej vreden, pridružim se ti na križevem potu popolnoma iz proste volje. Rad bom odslej prenašal britkosti in križe, ktere boš blagovolil naložiti mojim ramam. Poterpežljivo jih bom prenašal in hodil za teboj do konca svojega življenja.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Ŧ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Veronika poda Jezusu iz sočutja in pobožnosti pert, da bi si ž njim obrisal svoje obličje — omadežvano s kervjo in pljunki. Jezus pa vtisne vanj svoje obličje in ga verne Veroniki. O kako majhna služba, pa tako veliko povračilo! Kako pa ti, duša moja, strežeš svojemu Zveličarju, ker te obsiplje z brezmernimi dobrotami! Pomisli, žaluj in skleni poboljšati se.

O Jezus, kaj naj ti povernem za vse, kar si mi dal! Vsega se ti posvetim tvoji službi. Tebi darujem svoje serce; vtisni vanj svojo podobo, da bom vedno na-te mislil; pa tudi ti nikar ne pozabi dela svojih rok.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Ŧ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Prežalostni Jezus zopet obnemore pod težo križa, in pade s presvetim obličjem na

tla. Brezserčni rabeljni mu ne privoščijo počitka ne za trenutek, marveč z vervmi ga tolčejo in silijo naprej. Da je Jezus že vdrugo padel, krivi so naši grehi, v katere se zopet in zopet povračamo. In zdaj, ko to vemo, naj bi še dalje grešili?

O Jezus, usmili se me, podaj mi svojo roko! Varuj me, da se ne povernem več v stare pregrehe. Mar naj bi vanje zopet vedoma zašel? Bog me vari! Rekel sem, in zdaj bom začel; ta trenutek terdno sklenem, raje tisočkrat umreti, ko grešiti. Ti, o Jezus, pomagaj mi s svojo milostjo, brez katere ničesar ne premorem.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

VIII. postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Pobožne jeruzalemske žene jokajo, žalovaje po Zveličarju. Ta pa se k njim oberne rekoč: „Ne jokajte nad menoj, ki sem nedolžen: jokajte pa nad seboj in nad svojimi otroci; jokajte zavoljo svojih pregreh, ki so zadolžile vso to žalost.“ — Pa tudi ti jokaj, duša moja. Nič ni Kristusu prijetnejšega in tebi

koristnejšega, kaker solzé, prelite iz pravega ksanja.

O Jezus! kedo da moji glavi vodé in mojim očem studenec solzá, da zamorem noč in dan objokovati svoje grehe? Prosim te, po tvojih britkih in kervavih solzah, dodeli tudi meni dar solzá, presuni moje sercé, da iz njega in iz oči privró gorke solzé, in v resnični pokori pogasé moje pregrehe.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ŧ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Zaničevani Jezus, „najzadnji med ljudmi, mož bolečin in skušen v slabosti“ ko pride v znojše gore Kalvarije, že tretjič grozovito pade in se pobije ob kamnu, ki je ležal ob potu. O kako grozna je pač pregrehe teža, ki je Jezusa tolikrat na tla poderla, in bi bila tudi mene že davno vergla v peklenški prepad, da me ni varovalo dragoceno zasluženje presvetega Kristusovega terpljenja.

Mili Jezus! Preserčno se ti zahvalim, da me nisi poklical iz sveta, ko sem bil v grehah, da me nisi pahnil v globočino pekla,

kaker sem tisočkrat zaslužil. Vžgi v meni novo vnemo in ohrani mi jo; vterdi me v svoji milosti, da je nikedar več ne zgubim in zopet ne grešim; marveč da se, vterjen v dobrem, preselim iz telesa smerti v popolno prostost božjih otrok.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Jezusu potegnejo, ali bolje sè silo stergajo obleko z života. O kaka bolečina, ker mu tergajo tudi kožo, ki se je s kervavo obleko sprijela. Slečejo ga, da bi gol umerl. O kako dobro in srečno bi umerl tudi jaz, ako bi slekel starega človeka z njegovim dejanjem!

Moj Jezus! Naj se zgodi, da slečem starega človeka in oblečem novega, ki je vstvarjen po tvojem sercu in po tvoji volji. Ne bom prizanašal svoji koži, če bo tudi bolelo moje čute. Želim umreti prost posvetne nečimernosti, da s teboj živim na veke!

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Jezusa oropajo vse obleke, grozovito ga raztegnejo na križu, in nánj pribijejo njegove roké in nogé. O grozna bôlečina! On pa molči, ker vé, da je tako volja božja. Iz ljubezni do mene terpi ves vdan. Duša moja, kako se pa ti obnašaš v svojih britkostih? Večjidel nevoljna tožiš čez-nje.

O poterpežljivi Jezus, krotko jagnje! Jaz se sramujem svoje nevolje in jo obžalujem. Gospod, križaj moje meso z njegovo poželjivostjo vred in z njegovimi pregrehami. Tukaj žgi, tukaj reži, da mi le v večnosti prizaneseš. V tvoje roke se popolnoma izročim, v vsem naj se zgodi tvoja sveta volja. Svojo milost mi dodeli in zadovoljen bom.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

XII. postaja.

Jezus umerje na križu.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Poglej Jezusa, ki gol visi na križu; ozri se na rane, ki jih je prejel zavaljo tebe. Cela njegova podoba je vzor ljubezni. Glavo ima nagnjeno in te želi poljubiti; roké razprosterte in hrepeni objeti te; kolikor ran, toliko dokazov Jezusove ljubezni. Kako brezmerna je vendar ta ljubezen! Jezus umerje, da bi živel grešnik in bil otet večne smerti. Pa žal, da se ta velika ljubezen tako slabo povrača.

Ljubljeni Jezus! Kedo mi dá, da umerjem iz ljubezni do tebe. Dodeli mi vsaj, da iz ljubezni do tebe popolnoma odmerjem nečimernosti sveta. O kako se mi studi svet, če pogledam tebe, visečega na križu. Sprejmi me, o Jezus, v svoje prebodeno sercé. Ves sem tvoj; le tebi hočem živeti in umreti.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

XIII. postaja.

Jezusa s križa snamejo in v Marijino naročje položé.

Ŧ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

R. Ker si sè svojim križem svet odrešil!

Jezus ni hotel živ s križa stopiti, ampak hotel je do smerti ostati na njem. Ko ga pa mertvega snamejo s križa, hoče, kakor živ,

tako tudi mertev počivati v deviškem naročji svoje presvete matere. Bodi tudi ti stanoviten v dobrih sklepih, in nikar se ne odpovej svojim križem; ker le tisti bo zveličan, ki bo stanoviten do konca. Pomisli pa tudi, kolikanj ti je skerbeti za čistost svojega serca, ktero prejme Jezusovo Telo v presv. zakramentu.

O Jezus! Prosim te, ne daj mi ločiti se od križa; ž njim želim živeti in umreti. Ustvari v meni čisto sercé, da bom tvoje presveto Telo vredno prejemal, v tebi ostal, in se nikedar od tebe ločil.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

XIV. postaja.

Jezusa v grob položé.

Ÿ. Molimo te, o Gospod Jezus Kristus, in te hvalimo.

Ř. Ker si se svojim križem svet odrešil!

Telo Kristusovo je bilo pokopano v tujem grobu. On, ki na križu ni imel kam glave položiti, tudi ni našel na zemlji lastnega groba, ker on ni bil tega sveta. Ali si ti tega sveta, ker si tolikanj navezan nanj? Beži pred njim, zaničuj ga, sicer boš ž njim poginil.

O Jezus! Ti si me odločil od sveta, kaj naj imam jaz še ž njim? Za nebo si me

ustvaril; jaz pa, o sramota, živim le za svet. Beži svet sè svojo nečimernostjo; jaz hočem hoditi po poti križa, kjer najdem toliko sledu mojega Zveličarja. Ta pot me pelje v nebeško domačijo, tam želim vekomaj prebivati in uživati sladki mir.

Oče naš. Češčena Marija.

Jezus Kristus, križani, usmili se me!

Sklep.

Mili Jezus! Serčno se ti zahvalim za neprecenljive milosti, ki si mi jih skazal pri obiskovanji križevega pota. Glej! to malo pobožnost darujem na čast tvojemu britkemu terpljenju in tvoji smerti; darujem jo v odpusčenje svojih grehov in kazni, ki sem jih zanje zaslužil; v tolažbo dušam v vicah, posebno katerim sem svete odpustke namenil. Slednjič te ponižno prosim, o Jezus, ne dopusti, da bi bila tvoja kri za me zastonj prelita, in da se moja duša, ktero si milostno odrešil, ne pogubi. Amen.

Sv. Frančišek Serafinski.

Svet' Frančišek Serafinski,
oče novih bratov znan,
oče pravi naš družinski,
od Boga ljudem poslan,
grešnike je boljšal, blažil,
bolnim stregel, jih tolažil,
revnim pomočnik je bil,
sebe vedno pokoril.

Nejevercem vero dati,
jih oteti ves gorí,
vse v nebesa pripeljati,
Turke pridobit' želi.
Le za Jezusa živeti,
Jezusu želi umreti;
da dosegel to bi pred,
je vstanovil novi red.

Duh goreti ne prestane,
višje, višje plamen gre,
Kristusove svete rane
se Frančišku obnové.
Brez števila novih bratov,
za nebesa vnetih svatov,
pridobiva dan na dan;
po vsem svetu red je znan.

Svet' Frančišek pregoreči,
in preslavni naš svetnik,
sprosi nam pomoč v nesreči,
bodi zvest nam pomočnik,
da nas grešnost ne premaga,
da kri Jezusova draga
se nad nami ne zgubi,
k večni zmagi nas živi.

Sv. Anton Padovan.

Pritecimo v vertec zlati,
lepih rožic si nabrati!
Svet' Anton jih je sadil,
vsem nam v zgled jih je redil.

Svet' Anton po božji volji
si meniški stan izvoli,
da bi molil noč in dan,
od ljubezni božje vžgan.

Bil je biser učenosti,
govorništva in modrosti;
ko je svete knjige bral,
Jezus sam pri njem je stal.

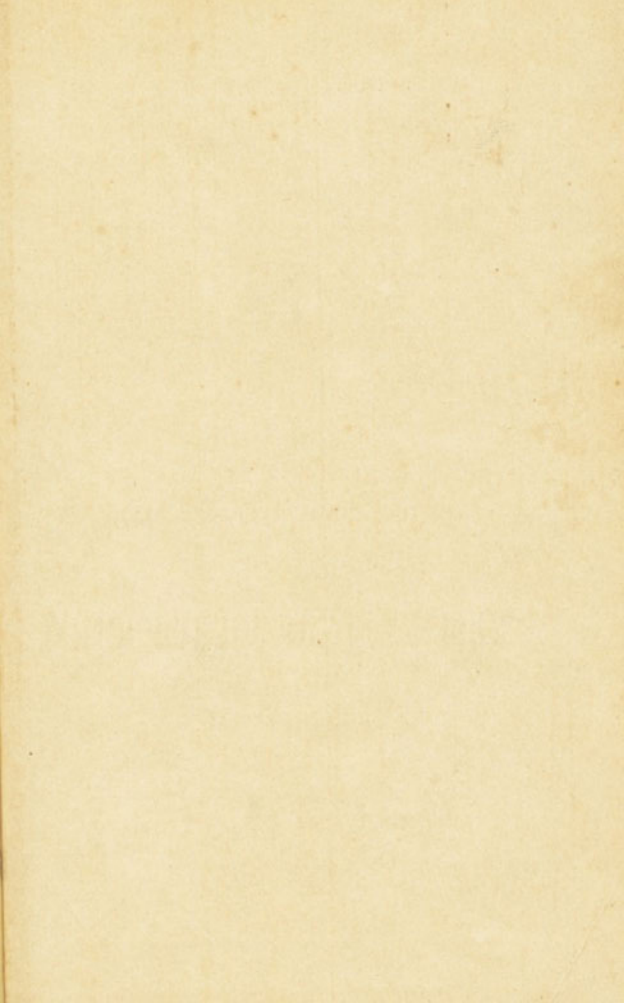
Zmot prepriča krivoverce,
tolovajev terdo serce
za pokoro omeči
s čudom božje milosti.

Ko mu smertna ura bije,
v rokah Jezusa, Marije
vzame od sveta slovo
ino gre v sveto nebó.

KAZALO.

	Stran
Uvod	3
Pet serafinskih nedelj s popolnimi odpustki . .	5
Perva nedelja	6
Druga nedelja	10
Tretja nedelja	14
Četerta nedelja	19
Peta nedelja	25
Češčenje petih ran sv. Frančiška	31
Izročitev petim ranam sv. Frančiška	34
Petere žalosti serafinskega očeta sv. Frančiška .	35
Jutranja molitev	35
Večerna molitev	37
Sveta maša	39
Molitev pred spovedjo	44
Kes in terden sklep	45
Molitev po spovedi	46
Pred sv. obhajilom	46
Po sv. obhajilu	48
Pred sv. Rešnjim Telesom	49
K Jezusovemu Sercu	50
Venček odpustkov	50
Lavretanske litanije	54
Litanije na čast sv. Frančišku	57
Responzorij k sv. Antonu	62
Frančiškanski križev pot	64
Sv. Frančišek Serafinski. Pesem	77
Sv. Anton Padovan. Pesem	78

Posebne zbirke 27
PET

KNJIŽNICA M. JARČA
DOHOZNAJSKI ODD. IN POSEBNE

201604938

COBISS 0